

บทที่ 3 ผลการวิจัย

บทนี้เป็นการเสนอผลการวิจัยเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลทำให้หมู่บ้านในชนบท จังหวัดปัตตานีมีส่วนร่วมใช้ทุกหลังคาเรือน" ซึ่งจะได้กล่าวถึง ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล เกณฑ์การแปลผล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นหลังคาเรือน ซึ่งใช้เป็นตัวแทนหมู่บ้าน ที่อยู่นอกเขตเทศบาลตำบลและเทศบาลเมือง ในจังหวัดปัตตานี จำนวน 239 หลังคาเรือน ได้มาโดยใช้หลักการสุ่มตัวอย่างแบบ แบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) จากประชากร 595 หมู่บ้าน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการศึกษาวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ (Interview) ประกอบด้วย โครงสร้าง 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นเรื่องของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลทำให้มีการสร้างส้วม ส่วนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิด ใช้สำหรับตามปัญหาอุปสรรคของการไม่สร้างส้วม ส่วนที่ 3 เป็นความคิดเห็นของเจ้าของหลังคาเรือน ที่มีต่อการสร้างส้วมในหมู่บ้านชนบท ให้ครบทุกหลังคาเรือน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้รวบรวมไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Statistical Package for the Social Sciences (SPSS/PC⁺) เพื่อหาค่าต่าง ๆ ดังนี้

1. จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษาสูงสุดของสมาชิกในครัวเรือน ความถี่ของการเดินทางไปสู่ชุมชนอื่น ๆ ลักษณะครอบครัว การให้ศึกษา มาตรการควบคุม และกองทุน
2. ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุดและค่าสูงสุดของราคาตัวม ที่สร้างแล้วสามารถใช้ได้ และค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยของตัวเกณฑ์ และตัวพยากรณ์
3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient of Correlation) ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวเกณฑ์
4. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่สามารถพยากรณ์ความคิดเห็นของเจ้าของหลังคาเรือนที่มีต่อการสร้างตัวมในหมู่บ้านชนบท ให้ครบทุกหลังคาเรือน
5. สร้างสมการพยากรณ์ความคิดเห็นของเจ้าของหลังคาเรือนที่มีต่อการสร้างตัวมในหมู่บ้านชนบท ให้ครบทุกหลังคาเรือน

เกณฑ์การแปลผล

ผู้วิจัยได้คิดคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยอาศัยการแบ่งช่วงของคะแนนเต็มทั้งหมด แล้วแบ่งออกเป็นช่วง ๆ แต่ละช่วงมีมาตรวัดที่ เท่ากัน ซึ่งได้ตัดแปลงจากประคอง กรรมสูตร (ประคอง กรรมสูตร, ม.ป.ป. : 13 - 14) ซึ่งแยกเป็นตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

1. การศึกษาสูงสุดของสมาชิกในครัวเรือน ได้ให้น้ำหนักคะแนน

2. ความถี่ของการเดินทางไปสู่ชุมชนอื่น ๆ ได้ให้น้ำหนักคะแนน

1 2 3

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ประเมินระดับ
1.00 - 1.66	ต่ำ
1.67 - 2.33	กลาง
2.34 - 3.00	สูง

3. ลักษณะครอบครัว ได้ให้น้ำหนักคะแนน 1 2

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ประเมินระดับ
0.00 - 0.33	ต่ำ
0.34 - 0.67	กลาง
0.68 - 1.00	สูง

4. การให้สุขศึกษา ได้ให้น้ำหนักคะแนน 1 2 3

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ประเมินระดับ
1.00 - 1.66	ต่ำ
1.67 - 2.33	กลาง
2.34 - 3.00	สูง

6. กองทุน ได้ให้น้ำหนักคะแนน 1 2

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ประเมินระดับ
1.00 - 1.33	ต่ำ
1.34 - 1.67	กลาง
1.68 - 2.00	สูง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็นการสร้างร่วม การศึกษาสูงสุดของสมาชิกในครัวเรือน ความถี่ของการเดินทางไปสู่ชุมชนอื่น ๆ ลักษณะครอบครัว วิธีการให้สุขศึกษา ผู้ให้สุขศึกษา มาตรการควบคุม การใช้ประโยชน์จากกองทุน

1.1 การสร้างร่วม

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการสร้างร่วม

การสร้างร่วมใช้	จำนวน (หลังคาเรือน)	ร้อยละ
มี	178	74.5
ไม่มี	61	25.5
รวม	239	100.0

จากตาราง 2 กลุ่มตัวอย่างที่มีการสร้างร่วม จำนวน 178 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 74.5 และไม่มีการสร้างร่วม จำนวน 61 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 25.5

1.2. การศึกษาสูงสุดของสมาชิกในครัวเรือน

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษาสูงสุดของสมาชิกในครัวเรือน

การศึกษาสูงสุดของสมาชิกในครัวเรือน	จำนวน (หลังคาเรือน)	ร้อยละ
ไม่เรียน	11	4.6
ป.1 - ป.7	164	68.6
สูงกว่า ป.7	64	26.0
รวม	239	100.0

จากตาราง 3 กลุ่มตัวอย่างที่มีสมาชิกในครัวเรือน มีการศึกษาสูงสุดระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 7 จำนวน 164 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 68.6 การศึกษาสูงสุดของสมาชิกในครัวเรือนที่มีการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จำนวน 64 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 26.8 และการศึกษาสูงสุดของสมาชิกในครัวเรือนที่ไม่มีการศึกษา จำนวน 11 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 4.6

1.3. การเดินทางไปสู่ชุมชนอื่น ๆ

ตามตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ของการเดินทางไปสู่ชุมชนอื่น ๆ

ความถี่ของการเดินทาง ไปสู่ชุมชนอื่น ๆ	จำนวน (หลังคาเรือน)	ร้อยละ
ไม่มี	22	9.2
1 ถึง - 5 ครั้ง	121	50.6
มากกว่า 5 ครั้ง	96	39.2
รวม	239	100.0

จากตาราง 4 กลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ของการเดินทางไปสู่ชุมชนอื่น ๆ ระหว่าง 1- 5 ครั้ง จำนวน 121 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 50.6 ความถี่ของการเดินทางไปสู่ชุมชนอื่น ๆ มากกว่า 5 ครั้ง จำนวน 96 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 39.2 และไม่มีการเดินทางไปสู่ชุมชนอื่น ๆ จำนวน 22 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 9.2

1.4. ลักษณะครอบครัว

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะครอบครัว

ลักษณะครอบครัว	จำนวน (หลังคาเรือน)	ร้อยละ
ครอบครัวขนาดเล็ก	111	46.4
ครอบครัวขนาดใหญ่	128	53.6
รวม	239	100.0

จากตาราง 5 กลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะครอบครัวขนาดใหญ่ จำนวน 128 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 53.6 และลักษณะครอบครัวขนาดเล็ก จำนวน 111 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 46.4

1.5. วิธีการให้สุขศึกษา

ตาราง 6 การจัดลำดับของวิธีการให้สุขศึกษาจากมากไปหาน้อยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับจากการให้สุขศึกษา แยกเป็นจำนวนและร้อยละ

ลำดับ	วิธีการให้สุขศึกษาที่ได้รับ	จำนวน (หลังคาเรือน)	ร้อยละ
1.	การแนะนำเป็นรายบุคคล	183	76.6
2.	การแนะนำในระหว่างประชุมราษฎร	151	63.2
3.	วิทยุ โทรทัศน์ v.d.o. เทป	53	22.2
4.	การแนะนำโดยการสาธิตการสร้าง ส้วมในหมู่บ้าน	29	12.1
5.	แผ่นภาพโปสเตอร์ ใบปลิว	24	10.0
6.	การสอนในระบบโรงเรียน	12	5.0
7.	การสาธิตเกี่ยวกับโรคหนองพยาธิ หรือโรคระบบทางเดินอาหาร	10	4.2
8.	การจัดอบรมราษฎร	1	0.4
9.	การสร้างส้วมตัวอย่างที่สถานีอนามัย	1	0.4

จากตาราง 6 กลุ่มตัวอย่างได้รับการให้สุขศึกษาอันดับ 1 โดยวิธีการแนะนำเป็นรายบุคคล จำนวน 183 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 76.6 อันดับ 2 การแนะนำในระหว่างประชุมราษฎร จำนวน 151 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 63.2 อันดับ 3 วิทยุ โทรทัศน์ V.D.O. เทป จำนวน 56 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 22.2 อันดับ 4 การแนะนำโดยการสาธิตการสร้างส้วมในหมู่บ้าน จำนวน

29 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 12.1 อันดับ 5 แผ่นภาพโปสเตอร์ ใบปลิว
 จำนวน 24 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 10.0 อันดับ 6 การสอนในระบบโรงเรียน
 จำนวน 12 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 5.0 อันดับ 7 การสาธิตเกี่ยวกับโรคหนอง
 พยาธิ หรือ โรคระบบทางเดินอาหาร จำนวน 10 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 4.2
 และอันดับ 8 การจัดอบรมราษฎร และการสร้างสิ่งแวดล้อมที่สถานีอนามัย จำนวน
 1 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

1.6. มาตรการควบคุม

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามมาตรการควบคุม

การใช้มาตรการควบคุม	จำนวน (หมู่บ้าน)	ร้อยละ
ใช้	154	64.4
ไม่แน่ใจ	9	3.8
ไม่ใช้	76	31.8
รวม	239	100.0

จากตาราง 7 กลุ่มตัวอย่างได้รับการใช้มาตรการควบคุม จำนวน
 154 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 64.4 ไม่ใช้ จำนวน 76 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ
 31.8 และไม่แน่ใจ จำนวน 9 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 3.8

1.7. การใช้ประโยชน์จากกองทุน

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการใช้ประโยชน์จากกองทุน

การใช้ประโยชน์จากกองทุน	จำนวน (หลังคาเรือน)	ร้อยละ
ใช้	77	32.2
ไม่ใช้	162	67.8
รวม	239	100.0

จากตาราง 8 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากกองทุน จำนวน 162 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 67.8 และได้ใช้ประโยชน์จากกองทุน จำนวน 77 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 32.2

2. การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนการศึกษาสูงสุดของสมาชิกในครัวเรือน ความถี่ของการเดินทางไปสู่ชุมชนอื่น ๆ ลักษณะครอบครัว การให้สุขศึกษา มาตรการควบคุม กองทุน และความคิดเห็นของเจ้าของหลังคาเรือนที่มีต่อการสร้างร่วมในหมู่บ้านชนบท ให้ครบทุกหลังคาเรือน ปรากฏในตาราง 9

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดระดับของตัวเกณฑ์
และตัวพยากรณ์

Variable	\bar{X}	SD	การจัดระดับ
Y	2.603	.291	อยู่ในระดับสูง
X ₁	2.221	.515	อยู่ในระดับปานกลาง
X ₂	1.647	1.047	อยู่ในระดับปานกลาง
X ₃	1.544	.500	อยู่ในระดับปานกลาง
X ₄	2.000	.788	อยู่ในระดับปานกลาง
X ₅	1.336	.937	อยู่ในระดับปานกลาง
X ₆	0.321	.473	อยู่ในระดับต่ำ

จากตาราง 9 แสดงว่า

2.1. ค่าเฉลี่ยของตัวเกณฑ์ คือ ความคิดเห็นของเจ้าของ
หลังคาเรือนที่มีต่อการสร้างส้วมในหมู่บ้านชนบท ให้ครบทุกหลังคาเรือน (Y)
เท่ากับ 2.603 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .291 จึงกล่าวได้ว่า ความคิด
เห็นของเจ้าของหลังคาเรือนที่มีต่อการสร้างส้วมในหมู่บ้านชนบทให้ครบทุกหลังคา
เรือน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

2.2. ค่าเฉลี่ยของตัวพยากรณ์ คือ การศึกษาสูงสุดของสมาชิก
ในครัวเรือน (X₁) การเดินทางไปสู่ชุมชนอื่น ๆ (X₂) ลักษณะครอบครัว (X₃)
การให้ลูกศึกษา (X₄) มาตรการควบคุม (X₅) เท่ากับ 2.221, 1.647,
1.544, 2.000 และ 1.336 และความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .515,
1.047, .500, .788 และ .937 ตามลำดับ จึงกล่าวได้ว่า การศึกษาสูงสุด
ของสมาชิกในครัวเรือน ความถี่ของการเดินทางไปสู่ชุมชนอื่น ๆ ลักษณะครอบครัว

การให้สุศึกษาและมาตรการควบคุมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

2.3. ค่าเฉลี่ยของตัวพยากรณ์ คือ กองทุน (X_o) เท่ากับ 0.321 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.473 จึงกล่าวได้ว่า กองทุน อยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดระดับ ของความคิดเห็นของเจ้าของหลังคาเรือนที่มีต่อการสร้างส้วมในหมู่บ้านชนบทให้ครบทุกหลังคาเรือน

ข้อที่	ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	SD	จัดอันดับ
1.	เมื่อสร้างส้วมจะช่วยป้องกันโรคระบบทางเดินอาหาร ท่านเห็นเป็นอย่างไร	2.510	.670	สูง
2.	เมื่อสร้างส้วมแล้ว จะทำให้จำนวนคนใช้ห้องส้วมในหมู่บ้านลดลงไปได้ ท่านเห็นเป็นอย่างไร	2.230	.830	กลาง
3.	เมื่อมีส้วมใช้ จะทำให้ลดแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวันได้ ท่านเห็นเป็นอย่างไร	2.590	.680	สูง
4.	การที่เราถ่ายลงส้วม จะป้องกันกลิ่นอูจจาระได้ ท่านเห็นเป็นอย่างไร	2.670	.650	สูง
5.	การที่ถ่ายลงส้วม จะทำให้คนไม่ไปถ่ายอูจจาระตามที่ต่าง ๆ ในหมู่บ้าน ท่านเห็นเป็นอย่างไร	2.520	.670	สูง
6.	การถ่ายอูจจาระลงส้วม จะทำให้ดินบริเวณอื่น ๆ สกปรกท่านเห็นเป็นอย่างไร	2.840	.480	สูง

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	SD	จัดอันดับ
7.	สร้างแล้ว ทำให้การถ่ายอุจจาระสะดวกขึ้น ท่านเห็นเป็นอย่างไร	2.980	.190	สูง
8.	คนที่ไม่มีส้วมใช้ จะถือว่าคนนั้นไม่มีวัฒนธรรมได้ ท่านเห็นเป็นอย่างไร	2.010	.900	กลาง
	รวมเฉลี่ย	2.603	.291	สูง

จากตาราง 10 ค่าเฉลี่ยรวมของเจ้าของหลังคาเรือนที่มีต่อการสร้างส้วมในหมู่บ้านชนบท ให้ครบทุกหลังคาเรือน (Y) เท่ากับ 2.603 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.291 จึงกล่าวได้ว่าความคิดเห็นของเจ้าของหลังคาเรือนที่มีต่อการสร้างส้วมในหมู่บ้านชนบทให้ครบทุกหลังคาเรือน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุดของ ความคิดเห็นของเจ้าของหลังคาเรือน ที่มีต่อการสร้างส้วมในหมู่บ้านชนบททุกหลังคาเรือนของจังหวัดปัตตานี ราคาของส้วมที่สร้างใช้

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุดของ
ราคาส่วนที่สร้างแล้วสามารถใช้ได้

รายการ	ค่า	หน่วย
ราคาต่ำสุด	500	บาท
ราคาสูงสุด	10,000	บาท
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	3,441.58	บาท
ค่าความคลาดเคลื่อน (SD)	1,839.53	-
จำนวน (N)	178	หลังคาเรือน

จากตาราง 10 ราคาต่ำสุด เท่ากับ 500 บาท ราคาสูงสุด เท่ากับ 10,000 บาท ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3,441 บาท ความคลาดเคลื่อน (SD) เท่ากับ 1,839.53 จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 178 หลังคาเรือน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบค่านัยสำคัญทางสถิติ

3.1. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละตัว อันได้แก่ การศึกษา
สูงสุดของสมาชิกในครัวเรือน ความถี่ของการเดินทางไปสู่ชุมชนอื่น ๆ ลักษณะ
ครอบครัว การให้สุศึกษา มาตรการควบคุม กองทุน กับความคิดเห็นของเจ้าของ
หลังคาเรือนที่มีต่อการสร้างลิ้มในหมู่บ้านชนบท ให้ครบทุกหลังคาเรือน

การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยได้ เสนอผล
การวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

ตาราง 12 ค่าความสัมพันธ์ (r) ของตัวพหุภาคย์ (X) แต่ละตัวกับตัวเกณฑ์ (Y)

Variable	Correlation (r)
X_1 การศึกษาสูงสุดของสมาชิกในครัวเรือน	-.0111
X_2 ความถี่ของการเดินทางไปสู่ชุมชนอื่น ๆ	.1118
X_3 ลักษณะครอบครัว	-.0430
X_4 การให้สุขศึกษา	.0034
X_5 มาตรการควบคุม	.0340
X_6 กองทุน	-.1758*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 แสดงว่า ตัวเกณฑ์ (Y) คือ ความคิดเห็นของเจ้าของหลังคาเรือนที่มีต่อการสร้างส้วมในหมู่บ้านชนบท ให้ครบทุกหลังคาเรือน มีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับตัวพหุภาคย์ (X) 1 ตัว คือ กองทุน (X_6) กล่าวได้ว่าเป็นการสนับสนุนสัมมติฐานข้อที่ 6 และ การศึกษาสูงสุดของสมาชิกในครัวเรือน (X_1) ความถี่ของการเดินทางไปสู่ชุมชนอื่น ๆ (X_2) ลักษณะครอบครัว (X_3) การให้สุขศึกษา (X_4) มาตรการควบคุม (X_5) พบว่ามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าของหลังคาเรือน ที่มีต่อการสร้างส้วมในหมู่บ้านชนบทให้ครบทุกหลังคาเรือน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสัมมติฐานข้อที่ 1, 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ

ตาราง 13 เมตริกซ์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ แต่ละตัวกับ
ตัวเกณฑ์ ตัววิธีของเพียร์สัน (Pearson Product Moment
Correlation Coefficient)

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6
X_1	1.0000	.0535	-.0389	.0502	.0150	.0335
X_2		1.0000	.0365	-.1593*	.1380	.0741
X_3			1.0000	-.0275	.1290	.0316
X_4				1.0000	-.0545	.0889
X_5					1.0000	.1052
X_6						1.0000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 แสดงว่า ความถี่ของการเดินทางไปสู่ชุมชนอื่น ๆ (X_2) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการให้สุศึกษา (X_4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.1593$) การศึกษาสูงสุดของสมาชิกในครัวเรือน (X_1) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับลักษณะครอบครัว (X_3) และ การให้สุศึกษา (X_4) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับลักษณะครอบครัว (X_3) และ มาตรการควบคุม (X_5)

3.2. ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่สามารถนำมาใช้พยากรณ์ ความคิดเห็นของเจ้าของหลังคาเรือนที่มีต่อการสร้างส้วมในหมู่บ้านชนบท ให้ครบทุกหลังคาเรือน

การค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด เพื่อใช้พยากรณ์นั้น ทำการวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์ทีละอสมพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ตามลำดับดังนี้

ในการเลือกตัวพยากรณ์ (X) เพื่อเข้าสู่สมการนั้นกระทำโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอย (b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการประมาณสัมประสิทธิ์การถดถอย (SE_b) และการถดถอยความมีนัยสำคัญของ b โดยใช้ค่า t ดังรายละเอียดตามตาราง 14

ตาราง 14 ค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอย (b) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการประมาณสัมประสิทธิ์การถดถอย (SE_b) และการถดถอยความมีนัยสำคัญของ b โดยใช้ค่า t

Variable	b	SE_b	Beta	t
X_6	-.1197	.0446	-.1745	-2.684
X_5	-.0300	.0416	-.0467	-0.721
X_4	-.0093	.0401	-.0150	-0.234
X_3	.0310	.0202	.1008	1.531
X_2	.0153	.0270	.0370	0.567
X_1	.0161	.0227	.0467	0.711

$$R^2 = 0.0458 \quad a = 2.5482$$

จากตาราง 14 เมื่อทดสอบนัยสำคัญของ b ทุกตัวแล้ว พบว่า ไม่มีตัวพยากรณ์ใด ๆ ที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของเจ้าของหลังคาเรือนที่มีต่อการสร้างร่วมในหมู่บ้านชนบทให้ครบทุกหลังคาเรือน (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ตัวพยากรณ์ทั้ง 6 ตัว ต่างก็ไม่มีอำนาจทำนายความคิดเห็นของเจ้าของหลังคาเรือนที่มีต่อการสร้างร่วมในหมู่บ้านชนบทให้ครบทุกหลังคาเรือนเลย

3.3. สมการในการพยากรณ์ ความคิดเห็นของเจ้าของ
หลังคาเรือน ที่มีต่อการสร้างส้วมในหมู่บ้านชนบทให้ครบทุกหลังคาเรือน และจาก
ข้อสังเกตในตาราง 14 พบว่า กองทุน (X_0) มีความน่าจะเป็นในการพยากรณ์
ความคิดเห็นของเจ้าของหลังคาเรือน ที่มีต่อการสร้างส้วมในหมู่บ้านชนบทให้ครบ
ทุกหลังคาเรือน (Y) ได้ และสามารถหาอำนาจพยากรณ์ได้ ดังตาราง 15

ตาราง 15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R^2)
และ การทดสอบนัยสำคัญของสหสัมพันธ์หุคูณ โดยใช้ค่า F

ตัวพยากรณ์	R	R^2	Adj. R^2	F - test
กองทุน (X_0)	0.1758	0.0309	0.0268	7.5588

จากตาราง 15 ในการวิเคราะห์การถดถอยหุคูณ แสดงให้เห็นว่า
กองทุน (X_0) มีค่า $R^2 = 0.0309$ หมายความว่า กองทุน สามารถพยากรณ์
ความคิดเห็นของเจ้าของหลังคาเรือน ที่มีต่อการสร้างส้วมให้ครบทุกหลังคาเรือน
ในหมู่บ้านชนบทได้ร้อยละ 3.09

3.4. สมการสำหรับการพยากรณ์ในรูปของ คะแนนดิบ และ
ของคะแนนมาตรฐาน

จากผลการวิเคราะห์ในตาราง 15 จะได้ตัวพยากรณ์ที่นำมาใช้ในการ
สร้างสมการพยากรณ์นั้น มีเพียง 1 ตัว คือ X_0 ซึ่งมีค่าน้ำหนักของตัวพยากรณ์ดังนี้

3.4.1 ค่าน้ำหนักของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปของ
คะแนนดิบ "b" คือ $b_{00} (X_{00}) = -.1197$

3.4.2 ค่าน้ำหนักของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปของ
คะแนนมาตรฐาน "g" คือ $g_{00} (X_{00}) = -.1745$

สมการพยากรณ์ในของคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 2.5482 - 0.1197 (X_{00})$$

สมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = -.1745 (X_{00})$$

4. ประมวลปัญหาต่าง ๆ ของเจ้าของห้างค้าเรือนที่มีต่อการสร้าง
ส่วนของตนเอง โดยการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งได้จัดอันดับ
ของปัญหา 5 อันดับแรก ดังนี้ อันดับ 1 ไม่มีเงินสร้างส่วน คิดเป็นร้อยละ 55.74
อันดับ 2 น้ำท่วมถึง คิดเป็นร้อยละ 13.11 อันดับ 3 กำลังรอกองทุน คิดเป็น
ร้อยละ 11.48 อันดับ 4 ขาดน้ำใช้ส่วน คิดเป็นร้อยละ 8.20 และอันดับที่ 5
รอสร้างบ้านให้ดี, มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินไม่แน่นอน แต่ละข้อคิดเป็นร้อยละ 4.92